

Tuhkaa hangelle

Happoradio

Nyt kun hiljainen on nurmi luminen,
Ja muisto kivinen, minä suljen silmäni.

Ja kiroan sen lupauksen,
Kun sanoin että en aio olla vihainen.

Vaikea hengittää, vain niin vähän jää
Lämmittämään, kun jatkan elämää.

Kuinka saisinkaan taas pääni nousemaan,
Kun edes nukkumaan en käydä uskalla.

Mutta päivät pitenee.

Levitän tuhkaa hangelle, ettei säteet heijastuisi pois.
Käsken kevään ilmoille, että uusi kasvaa vois.

Kun vedet vapautuu ja yöt haalistuu,
Niin muisto kaunistuu ja minä ymmärrän.

Kun ovi aukaistaan, vanha suljetaan,
Ettei tuulet löis, veis veto mennessään.

Siitä päivät pitenee.

Levitän tuhkaa hangelle, ettei säteet heijastuisi pois.
Käsken kevään ilmoille, että uusi kasvaa vois.

Levitän tuhkaa hangelle, että uusi kasvaa vois.

Levitän tuhkaa hangelle.
Käsken kevään ilmoille.